सर्गः २ पृक्तस्तुषारैर्गिरिनिर्झराणामनोकहाकम्पित पुष्पगन्धिः । तमातपक्लान्तमनातपत्रमाचारपूतं पवनः सिषेवे ॥ १३ ॥ शशाम वृष्ट्यापि विना दवाग्नि रासीद्विशेषात्फलपुष्पवृद्धिः । जनस्य सत्त्वेष्वधिको बबाधे तस्मिन्वनं गोप्तरि गाहमाने ॥ १४ ॥ सञ्चार पूतानि दिगन्तराणि कृत्वा दिनान्ते निलयाय गन्तुं। प्रचक्रमे पल्लवरागताम्रा प्रभा पतङ्गस्य मुनेश्च धेनुः ॥ १५ ॥

पृक्तइति। वायुः तं राजानं सेवितवान् किं° वायुः पर्व्वतस्य निर्झराणां तुषारैः कणैः संयुक्तः पु° किं° अनोकहानां वृक्षाणां ईषत्कम्पनेन पुष्पस्य गन्धोविद्यते यत्र सः किं° राजानं घर्मेण खिन्नं पु° किं° न विद्यते छत्रं यस्य स तं पु° किं° आचारेण शुद्धं ॥ १३ ॥ शशामेति। वनानां अग्निर्वृष्टिं विनापि शशाम फलानां पुष्पाणाञ्च वृद्धिरासीत् पुनः जन्तुषु बलवान् जन्तुः दुर्व्वलं जन्तुं न पीडितवान् रक्षके तस्मिन् राजनि वनं प्रविशति सति ॥ १४ ॥ सञ्चारेति। सन्ध्यायां मुनेः धेनुः गृहाय गन्तुं प्रचक्रमे एवं सूर्य्यस्य प्रभा अस्ताय गन्तुं प्रचक्रमे किं° धेनुः नवपल्लवानां रागइव ताम्रा किं° कृत्वा गमनेन दिशां अन्तराणि अवकाशस्थानानि पवित्राणि कृत्वा ॥ १५ ॥